

рае ся да увлече человѣка въ вѣчното онова бѣдствіе което ся сами тїи заслужили. Той е олицетвореніето на злото, както Богъ е олицетвореніето на доброто. Съвсѣмъ тѣмъ Сатана е *тварь*, и, ако Богъ му е допустилъ едно злотворно вліяніе за испытаніе на человѣкътъ, то и това пакъ вліяніе подчинено е всѣкога на божіето всемогущество, което може да ны избави отъ него.

Вѣсточната църква съпровожда всѣкога *господнѧкъ молитва* съ слѣдующето *славословіе*: « Яко твоє есть царство, и сила, и слава во вѣки, аминь. » Това славословіе, отъ единъ стрънъ, е